

[Glensgård]

projektet af statsfinansielle grunde, og så kommer centrum-demokraterne – efter for øvrigt at ville være med til at hæve indkomstskatten med 1,25 mia kr. – og siger: ja men I skal så sandelig også tvinges til at bruge de pågældende penge på et projekt, som regeringen i øvrigt ikke ønsker at gennemføre.

Men det er jo en konsekvent holdning. Det er jo ikke mange måneder siden, at hr. Brusvang sammen med hr. Ellemann-Jensen, sammen med fremskridtsfolk og andre lagde pres på socialdemokratiet for at få stoppet Storebæltsprojektet. Hr. Brusvang sagde dengang: ja men det kan da godt ske, at vi skal udsætte Storebæltsprojektet et par måneder.

Jeg vil gerne have lov til at tage en sådan udtalelse for dens indhold, og hvis hr. Brusvang fremover kommer med sådanne udtalelser, så må hr. Brusvang ikke fortænke os andre i at tage dem for deres pålydende. Det er muligt, at hr. Brusvangs gruppe ikke gør det, men for os andre må det være rimeligt at mene, at når gruppeformanden kommer med en sådan udtalelse, så ligger der noget bagved. Jeg ved godt, som hr. Ninn-Hansen sagde, at fjernsynet stod parat, og så var det jo vigtigt at få udtalelsen med, så at også centrum-demokraterne ligesom kunne lægge et vist pres på den daværende trafikminister, Kjeld Olesen, men det er stadig væk lidt underligt for mig, at man vælger en sådan fremgangsmåde i det politiske spil.

Så var hr. Ib Nørlund inde på, at man her fra socialdemokratiets side havde sagt nej til et reelt beskæftigelsesarbejde. Jeg troede ærlig talt, at kommunikationen hos kommunisterne var i orden. Nu kan jeg ikke huske, om hr. Preben Møller Hansen er inde eller ude, eller hvornår han kom ind igen, men mig bekendt tilhører han hr. Ib Nørlunds parti. En del af hr. Preben Møller Hansens kolleger arbejder på Storebæltsoverfarten, og det er ganske klart, at hvis man laver en fast forbindelse, så bliver der et kæmpeproblem med de arbejdere, som rent faktisk arbejder på Store Bælt, og det drejer sig i dag om 3.000. Det bliver rent faktisk et stort problem den dag, broen er færdig, så at tale om, at dette ligesom skulle være til gavn for beskæftigelsen, det er i hvert fald med modsat for tegn. Socialdemokratiet skal såmænd ikke have utak for, at det har indset, at argumentationen om, at nu skal det igangsættes for

beskæftigelsens skyld, ikke holder. Det er rart at se, at hr. Knud Damgaard kan indse denne konklusion.

Så sagde hr. Alfred Hansen, at det er urimeligt, at danske og udenlandske turister kan komme til at vente 6–8–10–12 timer, eller hvor højt hr. Alfred Hansen nu kom. Nej, det er ikke urimeligt. Man kan ikke fastlægge en færgefart med henblik på at klare spidsbelastningerne lige nøjagtig, når industriferien begynder, og når industriferien slutter. Det kan man simpelt hen ikke. Det ville være spild af samfundsressourcer at tilrettelægge en færgefart, som kan klare enhver spidsbelastning uden nogen ventetid, så derfor vil jeg ikke bede trafikministeren om at øge investeringerne for at klare sådan en spidsbelastning.

Det er for øvrigt underligt, at hr. Alfred Hansen nu står her og taler så varmt for denne Storebæltsbro, når man tænker på, at partiets formand eller politiske leder – lidt afhængigt af, hvem der nu udtaler sig, jeg er ikke helt klar over, om det på nuværende tidspunkt er den forhenværende, eller om det er hr. Fredsted Christensen, der er det – da vi havde debatten om tillægsbevillingslovsforslaget, stod heroppe og sagde, at man kunne da også tage og spørge befolkningen, om nu befolkningen var så interesseret i denne her Storebæltsbro, og hvis det var sådan, at man ikke kunne overbevise befolkningen om det, ja men så skete der jo ikke noget ved det. Det kom for øvrigt også klart til udtryk i forbindelse med de afstemninger, vi havde her i folketinget i forbindelse med tillægsbevillingslovsforslaget, hvor hr. Alfred Hansen altså ikke havde hele sin gruppe med sig.

Men jeg kan se, at hr. Alfred Hansen er alene i dag, og det er måske derfor, han får lov til at lave et lille fynsk nummer her for at fortælle, hvor vigtigt det er. Det er muligt, at Radio Fyn slår hr. Alfred Hansen op på det her, men det er faktisk ikke det, retsforbundet stod for i forbindelse med tillægsbevillingslovsforslaget; nemlig dengang vi talte om økonomi.

Så sagde hr. Melchior – det var nogenlunde det samme, som hr. Ib Nørlund var inde på – at skatter, der opkræves til at sætte beskæftigelse i gang, dem må man da godt opkræve. Nu er det således, at uanset om skatter opkræves som direkte skatter eller som indirekte skatter, så vil de altid i den sidste